

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/53/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721203660
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6721203660.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., D. E. XXXX/X, proti žalovanej F. B., G. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom vo C., H. E. XXX/X, právne zastúpenej: WITT&KLEIM ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA S.R.O., so sídlom v Banskej Bystrici, Dolná č. 6, IČO: 47 257 164, o zaplatenie sumy 59.250,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/40/2021-408 zo dňa 12. 04. 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/40/2021-408 zo dňa 12. 04. 2024 p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok rozsudku). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie osobitným výrokom tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania (druhý výrok rozsudku).

1.1 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že dňa 21.09.2021 doručila pôvodná žalobkyňa F. I. tamojšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 59.250,- Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 26.08.2021 do zaplatenia z titulu nevrátenej pôžičky. Žalobu odôvodnila tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2021 nadobudla od pôvodného veriteľa (A. B.) pohľadávku voči žalovanej ako dlžníkovi. Pôvodný veriteľ postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej listom zo dňa 24.06.2021, pričom žalovaná oznámenie o postúpení pohľadávky v odbernej lehote neprevzala a zásielka bola pôvodnému veriteľovi vrátená dňa 04.08.2021. Na základe ústne dohodnutej zmluvy o pôžičke pôvodný veriteľ poskytol žalovanej finančné prostriedky, ktoré uhradil v prospech jej účtu, a to dňa 14.11.2018 sumu 1.500,- €, dňa 01.08.2019 sumu 1.000,- €, dňa 31.08.2019 sumu 1.000,- €, dňa 11.09.2019 sumu 3.500,- €, dňa 18.11.2019 sumu 20.000,- €, dňa 29.11.2019 sumu 1.000,- €, dňa 28.12.2019 sumu 1.000,- €, dňa 02.02.2020 sumu 1.000,- €, dňa 14.02.2020 sumu 20.500,- €, dňa 29.02.2020 sumu 1.000,- €, dňa 30.04.2020 sumu 4.500,- €, dňa 01.06.2020 sumu 1.000,- €, dňa 02.07.2020 sumu 1.500,- € a dňa 05.01.2021 sumu 1.100,- €, pôžičky spolu v sume 59.250,- €. Splatnosť pôžičky si pôvodný veriteľ a žalovaná nedohodli. Po nadobudnutí predmetnej pohľadávky podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2021 pôvodná žalobkyňa v postavení veriteľa listom zo dňa 16.07.2021 vyzvala žalovanú ako dlžníka na zaplatenie dlhu v sume 59.250,- €. Splatnosť dlhu určila do 14 kalendárnych dní od prevzatia výzvy. Žalovaná výzvu, ktorá jej bola doručovaná prostredníctvom poštovej prepravy v úložnej dobe neprevzala,

zásielka sa pôvodnej žalobkyni vrátila dňa 11.08.2021 ako neprevzatá v odbernej lehote, z ktorého dôvodu sa zásielka považuje za doručенú dňom jej vrátenia pôvodnej žalobkyni, t.j. dňom 11.08.2021. Splatnosť dlhu tak nastala dňa 25.08.2021. Žalovaná svoju zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky nespĺnila ani sčasti. Súčasne pôvodná žalobkyňa žiadala, aby súd žalovanej uložil povinnosť okrem dlžnej sumy zaplatiť aj zákonné úroky z omeškania, pretože žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, a to od 26.08.2021 do zaplatenia.

1.2 O žalobe pôvodnej žalobkyne súd prvej inštancie v predchádzajúcom priebehu konania rozhodol rozsudkom č. k. 7C/40/2021 – 241 zo dňa 20.10.2022, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel, pretože mal preukázanú existenciu finančného záväzku žalovanej, ktorý vznikol poskytnutím celkovej sumy 59.250,- Eur pôvodným veriteľom na účet žalovanej. V dôsledku podaného odvolania žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 14Co/13/2023 – 316 zo dňa 04.04.2023 uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že záver súdu o existencii finančného záväzku žalovanej je predčasný, pričom uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie a vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť.

1.3 Po vrátení veci na ďalšie konanie došlo k spätnému postúpeniu spornej pohľadávky z pôvodnej žalobkyne na pôvodného veriteľa a súčasného žalobcu, a preto súd uznesením č. k. 7C/40/2021 – 393 zo dňa 01.03.2024 pripustil zmenu strán na strane žalobcu.

1.4 Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval vo veci vykonané dokazovanie a závery z neho vyplývajúce. O. i. konštatoval, že z pôvodného písomného oznámenia H. J., K. zo dňa 27.09.2022 súd najskôr zistil, že pri realizovaní vkladu finančných prostriedkov na účet klienta v hotovosti s uvedením dôvodu realizácie vkladu, prípadne s uvedením inštrukcie sa dôvod, prípadne inštrukcia zobrazí aj vo výpise z účtu klienta, prípadne v detaile platby v internet bankingu.

1.5 Na základe opätovného dopytu súdu H. J., K. doručila písomné oznámenie zo dňa 13.07.2023 v ktorom uviedla, že jej podľa poverenia jej predchádzajúca správa zo dňa 27.09.2022 bola nesprávna. Informácia o dôvode realizácie vkladu, ktorú tretia osoba zadala pri vklade hotovosti na účet klienta a je vyplnená na tlačive pod bodom „dôvod realizácie vkladu“, banka vo výpise ani v detaile transakcie v internet bankingu nezobrazuje. Na informáciu pre príjemcu vkladu je určené pole „popis transakcie“. Pri všetkých preverovaných vkladoch toto pole nebolo vyplnené, preto sa žiadna informácia o vklade vo výpise nezobrazila. V detaile všetkých vkladových transakcií je uvedené len meno klienta „B. A.“. Informácie o transakciách realizovaných na účte klienta sú klientovi k dispozícii v internet bankingu, resp. v mobilnej aplikácii a vo výpise z účtu. Rozsah informácií závisí od toho, aké údaje vkladateľ pri realizovaní transakcie uvedie (napr. variabilný symbol, popis transakcie).

1.6 Súd na vec aplikoval ustanovenia § 34, § 35, § 37, § 628 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke peňazí so žalovanou. Medzi stranami sporu nebolo sporné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej zo strany žalobcu, avšak zostalo sporné, či žalobca poskytol finančné prostriedky ako pôžičku alebo z iného právneho dôvodu. Podľa tvrdenia žalobcu mali byť jednotlivé zmluvy o pôžičke uzavreté ústne. V prípade pochybnosti o obsahu prejavenej vôle je potrebné zisťovať všetky okolnosti, za ktorých bola vôľa prejavená, pomocou ktorých možno vyvodiť skutočnú vôľu konajúcich osôb. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu žalovanej, rodičov žalovanej a svedkyne L. M. J. vyplynulo, že žalobca poskytoval žalovanej sporné finančné prostriedky dobrovoľne, nežiadal ich vrátenie a ani nič nežiadal za ich poskytnutie, všetko realizoval v rámci priateľskej výpomoci žalovanej, s ktorou mal v tom čase veľmi dobrý vzťah. Žalovaná poprela, že by niekedy pri poskytnutí finančných prostriedkov prejavila vôľu tieto žalobcovi vrátiť, ako jednu z náležitostí zmluvy o pôžičke. Vôľa žalovanej na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov žalobcovi nebola v spore preukázaná. Povinnosť preukázať uzavretie zmluvy o pôžičke so žalovanou a v rámci nej osobitne dohodu o vrátení poskytnutých finančných prostriedkov, pritom v spore zaťažovala práve žalobcu. Na preukázanie uzavretia zmluvy o pôžičke so žalovanou nestačilo preukázanie samotného poskytnutia finančných prostriedkov, ktoré nakoniec nebolo medzi stranami ani sporné. Pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že na jednotlivých tlačivách o vklade na účet žalovanej v hotovosti v banke, vždy uviedol ako dôvod vkladu „pôžička“ alebo „úver“, táto skutočnosť sa podľa výsledkov dokazovania neprejavila na výpisoch z účtu žalovanej, resp. v rámci jej internet bankingu, preto žalobca nepreukázal vedomosť žalovanej o tejto skutočnosti. Z vykonaného dokazovania tak súdu vyplynul záver, že žalovaná nemohla zo správania a verbálnych prejavov žalobcu usúdiť, že žalobca jej finančné prostriedky poskytuje ako pôžičku. Pokiaľ žalobca realizoval predmetné právne úkony poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej s tzv. vnútornou výhradou, že síce navonok ide o nezištnú priateľskú pomoc bez nutnosti ich vrátenia, ale vnútorne finančné prostriedky pokladal za pôžičku, táto skutočnosť nerobí samotný právny úkon poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej neplatným. Pri vnútornej výhrade ten, kto právny úkon urobil, ho urobiť chcel, ale nechcel spôsobiť jeho

následky alebo aspoň niektoré z nich, pričom na vnútornú výhradu sa pri posudzovaní platnosti právneho úkonu neprihliada a takýto právny úkon je platný, akoby vnútorná výhrada neexistovala. Sporné finančné prostriedky poskytnuté žalovanej tak nemožno považovať za jej bezdôvodné obohatenie. Súčasne nemôže žalobca s odstupom času v dôsledku zmenu vo vzťahu so žalovanou spätne jednostranne zmeniť svoju vôľu ohľadne predtým poskytnutých finančných prostriedkov, pretože takáto zmena postoja tiež nemá vplyv na platnosť skôr urobených právnych úkonov.

1.7 Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmlúv o pôžičke, ako v spore tvrdil žalobca a zo strany žalobcu išlo o darovanie finančných prostriedkov žalovanej, ktorý záver zodpovedá skutkovým zisteniam ohľadne okolností poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Súd tak dospel k záveru, že v prípade sporných finančných prostriedkov nejde o bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej, pretože nie je naplnená žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka.

1.8 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ Civilného sporového poriadku. Uviedol, že z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že bolo vydané dňa 12.04.2024. Zo strany súdu mu však nebolo doručené žiadne predvolanie na pojednávanie, na ktorom súd vydal napadnuté rozhodnutie a žiadneho takéhoto konania sa žalobca v dôsledku nepredvolania nezúčastnil. Súd mu tak nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

2.1 V napadnutom rozhodnutí súd uvádza, že napriek preukázateľnému poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanej vo výške 59.250,- Eur sa nejedná o pôžičku, ale o darovanie predmetných finančných prostriedkov. Podľa názoru súdu táto okolnosť mala vyplynúť najmä z výsluchov žalovanej, rodičov žalovanej a svedkyne L. M. J., ako svedkov, ktorých navrhla žalovaná. Súd však úplne odignoroval významné listinné dôkazy, ktoré boli v konaní predložené, a to predovšetkým doklady o vklade hotovosti, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb vyplýva skutočná vôľa žalobcu, a teda, že finančné prostriedky žalovanej poskytol vždy výlučne ako pôžičku, čo žalovanej vždy aj deklaroval. Súd nemôže zdôvodniť zamietnutie žaloby tým, že žalovaná účelovo tvrdí, že jej finančné prostriedky údajne daroval, pričom na podporu týchto zavádzajúcich tvrdení si žalovaná navrhla svedkov, ktorí ani nikdy neboli prítomní pri poskytovaní predmetných finančných prostriedkov a skutočnosti, o ktorých vypovedali v súvislosti s finančnými prostriedkami mali len sprostredkované od žalovanej. Pokiaľ by žalobca mal od počiatku úmysel finančné prostriedky žalovanej darovať, nie je žiadny logický argument k tomu, aby v čase, keď žalovanej jednotlivé časti finančných prostriedkov vkladal na účet, uvádzal v predmetných dokladoch, že sa jedná o pôžičku. Taktiež nie je logické, aby cudzej osobe napriek tomu, že v tom čase mali priateľský vzťah len tak daroval sumu 59.250,- Eur. Žalovaná za žiadnych okolností nemôže požívať právnu ochranu spočívajúcu v jej údajnej dobromyseľnosti, že finančné prostriedky, ktoré jej boli poskytované zo strany žalobcu, boli poskytnuté ako finančný dar. Pokiaľ žalovaná prijala finančné prostriedky bez akejkoľvek snahy o ich vrátenie, je zrejmé, že vôľa žalovanej bola tieto si ponechať. Ak žalovaná prezentuje, že finančnú výpomoc chápala ako nezištnú a dobrovoľnú pomoc bez toho, aby jej tieto údajné domnienky niekedy potvrdil, táto okolnosť nemohla mať žiadny vplyv na vznik záväzkovo-právneho vzťahu v podobe pôžičky, ktorá bola žalovanej poskytnutá. Skutočná vôľa žalobcu bola finančné prostriedky žalovanej poskytnúť ako pôžičku, čo od počiatku žalobca i deklaroval a vôľu žalovanej tieto finančné prostriedky ako pôžičku prijať a následne vrátiť. Súd tak nemôže ignorovať listinné dôkazy, ktoré boli predložené, a ktoré jasne deklarujú skutočnú vôľu žalobcu v čase, keď žalovanej jednotlivé časti finančných prostriedkov poskytoval. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu. Na odvoláciu námietku žalobcu o tom, že mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie a tohto sa žalobca z uvedeného dôvodu nezúčastnil, žalovaná poukázala na podací lístok zo dňa 12.03.2024, z ktorého vyplýva, že predvolanie bolo žalobcovi odoslané pod podacím č. zásielky N. a zo sledovania pohybu zásielky je zrejmé, že zásielka bola podaná na prepravu dňa 11.03.2024 v čase o 10:48 hod. a žalobcom bola prevzatá dňa 11.03.2024 o 13:33 hod. Žalobca tak mal dostatok času oboznámiť sa s obsahom predvolania na pojednávanie, resp. požiadať o odročenie, čo však neurobil. Sám súd na pojednávaní konštatoval, že žalobca bol predvolaný na pojednávanie riadne a včas a na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil. Takisto nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu. Preto uvádzaný odvolací dôvod nemôže byť vyhodnotený ako dôvodný.

3.1 K ostatným odvolacím námietkam žalobcu týkajúcim sa vyhodnotenia dokazovania žalovaná uviedla, že podľa jej názoru súd v predmetnom konaní postupoval v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a žalobcom predložený dôkaz neignoroval, dokonca jeho hodnovernosť overoval u obchodnej spoločnosti H. J., K., pričom práve i na základe vyjadrenia H. J., K. mohol prvostupňový súd konštatovať, že žalovaná nemohla mať vedomosť o úmysle žalobcu predmetnú finančnú sumu poskytnúť žalovanej formou pôžičky namiesto daru, nakoľko pri všetkých vkladoch nebolo pole „popis transakcie“ vyplnené, preto sa žiadna informácia o vklade vo výpise bankového účtu žalovanej nezobrazila. Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke peňazí so žalovanou, a to vzhľadom na skutočnosť, že v konaní neboli žalobcom preukázané podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, t.j. o prenechaní veci, o druhovom určení veci, o povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a o určení času vrátenia. Záverom žalovaná uviedla, že má za to, že pokiaľ sa žalobca domnieva, že ním predložené dôkazy neboli zohľadnené, ergo vykonané, mal odvolanie založiť na odvolacom dôvode podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e/ CSP namiesto odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Žalovaná tak navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobcu „zamietol“.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

5. V dôsledku podaného odvolania žalobkyne krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalobcu, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní, pri viazanosti odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania, v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby dospel k správny skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie je správne.

9. Podľa ust. § 657 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sp. zn. 14Co/13/2023 zo dňa 04.04.2023 odvolací súd odkázal na výklad reálneho kontraktu pôžičky v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojom predchádzajúcom meritórnom rozhodnutí uviedol súd prvej inštancie. Súdy oboch inštancií konštatovali, že zmluva o pôžičke je konsenzuálnym kontraktom, tzn. že na to, aby k jej vzniku došlo, musí sa stretnúť vôľa veriteľa a vôľa dlžníka, pričom obe musia smerovať k rovnakému cieľu, a to je prenechať veci určené podľa druhu (najčastejšie peniaze), ktoré sa dlžník zaväzuje po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval, že v súdnej veci bola

sporná otázka, či sa žalovaná a právny predchodca žalobkyne (toho času samotný žalobca) dohodli, že žalovaná je povinná postupne poskytované finančné prostriedky vrátiť. Stret vôle právneho predchodcu žalobkyne (žalobcu ako veriteľa) a žalovanej ako dlžníka i v časti povinnosti vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov bolo skutočnosťou, ktorú bolo potrebné v konaní vykonaným dokazovaním zodpovedať a preukázať.

11. Po zrušení a vrátení veci súd prvej inštancie konal v intenciách daných odvolacím súdom, vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie, v rámci ktorého bolo vykonané dokazovanie i oboznámením písomného oznámenia H. J., K. zo dňa 13.07.2023, z ktorého vyplynulo, že predchádzajúca správa banky zo dňa 27.09. bola nesprávna. Banka ďalej uviedla, že informácia o dôvode realizácie vkladu, ktorú tretia osoba zadala pri vklade hotovosti na účet klienta a je vyplnená na tlačive pod bodom „dôvod realizácie vkladu“, banka vo výpise ani v detaile transakcie v internet bankingu nezobrazuje. Na informáciu pre príjemcu vkladu je určené pole „popis transakcie“. Pri všetkých preverovaných vkladoch toto pole nebolo vyplnené, preto sa žiadna informácia o vklade vo výpise nezobrazila.

12. Po vykonanom dokazovaní tak bolo v prejednávanej veci ustálené, že žalobou uplatňovaná celková suma 59.250,- Eur bola žalobcom postupne v rozsahu rokov 2018 až do januára 2021 vkladaná žalobcom v prospech účtu žalovanej, a to bez uzatvorenia písomnej zmluvy o pôžičke (resp. zmlúv o pôžičkách), pričom žalobcom označovaný dôvod či popis vkladu označený ako „pôžička“ bol žalobcom jednostranne uvádzaný výlučne na tlačivá banky o vklade pri dôvode realizácie vkladu, ktorá informácia (teda len žalobcom označený popis realizovaného vkladu) sa do dispozičnej sféry žalovanej nedostávala, keďže vo výpise z účtu žalovanej ani v detaile transakcie v internet bankingu sa táto informácia nezobrazovala. Žalobcom učinенý popis vkladu sa zachovával len na vkladových lístkoch, ktoré si žalobca ponechával vo svojej dispozícii až k momentu ukončenia priateľského vzťahu medzi ním a žalovanou. Keďže žalovaná uzavretie ústnej zmluvy o pôžičke poprela, existencia pôžičky bola tvrdená len zo strany žalobcu, písomná zmluva o pôžičke medzi sporovými stranami nebola v rozsahu troch rokov konštantného poskytovania finančných prostriedkov žalobcom žalovanej uzavretá a zároveň nebolo preukázané, že by žalovaná bola oboznámená s dôvodom, resp. popisom vkladovej transakcie uskutočňovanej žalobcom, je tak nutné konštatovať, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu esenciálnych náležitostí zmluvy o pôžičke a to dohodu zmluvných strán (žalobcu a žalovanej), že žalovaná ako dlžníčka sa zaväzuje po uplynutí dohodnutej doby jej (opakovane) prenechať peňažné prostriedky vrátiť. V súdnej veci nebol preukázaný stret vôle zmluvných strán, že žalovaná prijíma postupne poskytované peňažné prostriedky ako pôžičku a že sa zaväzuje tieto žalobcovi vrátiť. Odvolací súd už v súvislosti s prejednanou vecou konštatoval, že odkaz na existenciu vkladových lístkov banky so špecifikáciou účelu vkladovaných finančných prostriedkov, ktoré si žalobca ponechával vo svojej dispozícii a ktorú informáciu žalovaná vo svojej dispozícii nemala, nenahrádza konsenzus strán zmluvy či neformálnej dohody o pôžičke, ako obligatórnu náležitosť zmluvy o pôžičke.

13. Pokiaľ tak v podanom odvolaní žalobca tvrdí, že sú to predovšetkým doklady o vklade v hotovosti, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb vyplýva skutočná vôľa žalobcu, že finančné prostriedky poskytoval žalovanej vždy výlučne ako pôžičku, odvolací súd konštatuje, že uvedená argumentácia nie je spôsobilá privodiť záver o existencii dojednanej zmluvy o pôžičke, nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, na platné dojednanie zmluvy, resp. dohody o pôžičke nepostačuje vôľa jednej zo zmluvných strán, t.j. veriteľa, že poskytované finančné prostriedky sú mienené ako pôžička, pokiaľ nedôjde ku konsenzu a stretu vôle oboch zmluvných strán o tom, že reálne poskytnuté finančné prostriedky sú mienené ako pôžička a pokiaľ druhá zmluvná strana nedeclaruje svoju povinnosť takto poskytnuté peniaze v určenom čase vrátiť. Uvedené náležitosti zmluvy o pôžičke žalobca v konaní nepreukázal.

14. Správne súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalobca realizoval predmetné právne úkony poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej s tzv. vnútornou výhradou, že síce navonok ide o nezištnú priateľskú pomoc bez nutnosti ich vrátenia, ale vnútorne finančné prostriedky pokladal za pôžičku, takáto skutočnosť nerobí samotný právny úkon poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej neplatným.

15. Pre úplnosť sa žiada dodať, že uvedenú skutkovú situáciu je potrebné vnímať i v reálnych a súdom zistených súvislostiach a kontexte jestvujúceho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v danom období, ku ktorému sa vyjadřila jednak žalovaná na pojednávaní dňa 12. 09. 20200 a popísala ho vo svojej výpovedi tak, že „so žalobcom sa mali veľmi radi, žalobca od žalovanej chcel, aby s ním trávila čas, chodili spolu na obedy, venovala mu čas a pod“; taktiež uviedla, že so žalobcom bola v danom období v dennom kontakte,

vozili spolu autá, ale nemohol s ňou uzatvoriť pracovnú zmluvu, „nakoľko má manželku“. K vzťahu žalobcu a žalovanej sa vyjadril vo svojej výpovedi na pojednávaní i žalobca, v danom štádiu konania z pozície svedka, keď sám uviedol, že „vzťah medzi nimi bol priateľský, žalovanej dával dary, kupoval jej veci, mala od neho požičané auto. Žalovanej kupoval to, čo potrebovala. Pomáhal jej formou fyzickej pomoci“.

16. Zároveň za takto zhodne popísaného blízkeho priateľského vzťahu medzi žalobcom a žalovanou nebola preukázaná žiadna, ani neformálna, dohoda o pôžičke a jediný znak svedčiaci k tomu, že uvedené finančné prostriedky boli mienené ako pôžička, bola poznámka vo vkladových lístkoch banky, ktoré si žalobca ponechával vo vlastnej dispozícii a s ktorými oboznámil žalovanú až po ukončení resp. zmene charakteru ich vzťahu. Za uvedené obdobie od roku 2018 do roku 2021 žalobca v žiadnom prípade nerealizoval poskytnutie finančných prostriedkov napr. prevodom z bankového účtu, za prítomnosti svedkov, resp. na základe písomnej pôžičky, akoby sa pri bežnej opatrnosti obozretného veriteľa dalo dôvodne očakávať a to i s prihliadnutím na skutočnosť, že plnenia boli poskytované opakovane v rozsahu troch rokov, v značnej výške, ktorých celková suma presahovala 59 000,- Eur. Uvedený zistený skutkový stav a okolnosti prejednávanej veci tak jednoznačne svedčia o plnení titulom daru žalobcom žalovanej ako svojej priateľke. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, že existencia dojednanej dohody o pôžičke nebola medzi sporovými stranami preukázaná. Odvolacie námietky uplatnené žalobcom v podanom odvolaní o nesprávnom vyhodnotení dokazovania a nesprávnom právnom posúdení tak nie sú dôvodné, nie sú spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

17. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca namietal i porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že nebol predvolaný na pojednávanie dňa 12.04.2024, na ktorom súd prvej inštancie i vo veci rozhodol, odvolací súd vyhodnotil vedenú odvolaciu námietku ako nedôvodnú, nezodpovedajúcu stavu vyplývajúcejmu zo spisu. Z č.l. 397 vyplýva, že súd prvej inštancie vyhotovil predvolanie na pojednávanie na deň 12.04.2024 o 10:00 hod. vo veci žalobcu A. B. proti žalovanej F. B., pričom z č.l. 401 vyplýva, že predvolanie na pojednávanie na deň 12.04.2024 bolo žalobcovi A. B. doručené listinne dňa 13.03.2024. Pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 12.04.2024, pričom súd prvej inštancie i sám správne konštatoval, že doručenie predvolania na pojednávanie má vykázané a zároveň bola i žalobcovi zachovaná lehota na prípravu na pojednávanie minimálne 5 dní v zmysle ustanovenia § 178 ods. 2 CSP. Žalobca sa uvedeného pojednávania aj napriek riadne doručenému predvolaniu nezúčastnil, svoju neprítomnosť zákonným spôsobom neospravedlnil a nežiadal ani o odročenie pojednávania. Súd prvej inštancie tak mal splnené procesné podmienky na vedenie pojednávania, prejednanie veci a rozhodnutie o veci a odvolací súd konštatuje, že uvedeným postupom nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, vyhodnotil odvolanie žalobcu ako v celom rozsahu nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho prvom meritórnom výroku potvrdil ako vecne správny.

19. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i druhý výrok rozsudku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť žalovanej nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, celý procesný úspech je potrebné pričítať žalovanej. Správne súd prvej inštancie postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť náhrady trov konania žalovanej v celom rozsahu. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i v jeho závislom výroku o trovách konania.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobcu tento nebol úspešný ani z časti a celkový procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalovanej, ktorá sa k odvolaniu žalobcu i vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu, a teda žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním trovy preukázateľne vznikli. Odvolací súd preto uložil žalobcovi zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške trov konania.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).